

SOKAK

Sensiz, ay aydını bir gecede, yine o sokaktan geçtim,
Göz kesildi tüm bedenim, şaşkın, peşinde gezdim,
Seni görme şevkiyle doldu taşı varlık kadehim,
İşte ben yine o eski âşığım, divaneyim.

Yâdının çiçeği can evimin ta içinde parıldadı,
Yüzlerce anı bahçesi gülümsedi,
Yüzlerce anı kokusu yayıldı:

Aklıma düştü bir gece, birlikte o sokaktan geçtiğimiz,
Kanat açtığımız, o gönül çelen tenhalarda gezdiğimiz,
Saatler boyu o ırmak kıyısında oturduğumuz...

Dünyanın bütün esrarı dökülmüştü kara gözlerine senin,
Bense hepten yok olmuştum seyrinde gözlerinin.

Gökyüzü açtı, gece sakin
Talih güleçti, zaman dingin
Ayın başağı düşmüştü suya
Dallar el kaldırmıştı mehtaba
Gece, kırlar, çiçekler, taşlar
Gönül vermişlerdi bülbülün şarkısına

Hatırımımda, demiştin ki bana:

“Bu aşktan sakın!

Hele bir an bak şu suya,

Su, aynadır gelip geçici aşka,

Bir bakışla kaygılı bakışların senin bugünden,

Hele bir yarın olsun, kayar başkasına gönlün!

Unutuncaya dek, bir zaman çek git bu şehirden!”

Bense demiştim sana:

“Aşktan sakınmak mı? Yapamam!

Yanımdan ayrılmak mı? Asla, ayrılamam,

Ayrılamam!

Gönlümün hevesinle kanat açtığı o ilk gün,

Bir güvercin misali kondum çatına

Sen taşa tuttun beni; ben, ne kaçtım ne ürktüm.

Hani bir de demiştim: “Sen avcısın, ben kırlarda bir ceylan,

Tuzağına düşene dek senin, nice yerde gezdim dolandım,

Aşktan sakınamam, ayrılamam!”

Daldan sızdı bir damla gözyaşı,
Gece kuşu inleyip kaçtı acı acı...

Hani gözlerine yaşlar süzülüydü,
Hani ay, senin aşkına güldüydü!

Hatırımda,
Bir daha senden cevap almadım diye,
Çektim başımı hüznün eteğine,
Kaçmadım, ürkmedim.

Karıştı gitti gamların karanlığına, o geceyle birlikte diğer
geceler,
Bu incinmiş âşıktan bir daha almadın haber,
Bir daha geçmezsin o sokaktan sen...

Sensiz ama ne hâldeydim, o sokaktan geçerken ben!

Fereydun-i Muşiri

[Farsça aslı “Kûçe” başlığını taşıyan bu şiir,
Türkçeye Derya Örs tarafından çevrilmiştir.]